

Folketingets Skatteudvalg

Skanderborg, den 12. januar 2017

Spørgsmål – lovforslag L 102 – ændring af inddrivelsesloven

Dansk Vand- og Spildevandsforening, DANVA, har noteret sig, at lovforslaget alene fokuserer på de fortrinsberettigede krav, der har relation til kommunerne og dermed deres mulighed for selv at forestå inddrivelsen – og at det eksplicit er angivet i lovbemærkningerne, at de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder ikke er omfattet. DANVA finder det dog utilfredsstillende, at gælden til de kommunale forsyningsvirksomheder ikke er omfattet. DANVA finder det dog utilfredsstillende, at gælden til de kommunale forsyningsvirksomheder, der typisk ikke har fortrinsret, ikke får høj prioritet i lovgivningsarbejdet – taget i betragtning, at disse forsyningsvirksomheder efter Skatteministeriets opfattelse siden 2010 har skullet anvende SKAT som inddrivelsesmyndighed.

Foreningens spørgsmål er derfor, hvilke forudsætninger, der skal være opfyldt for, at Ministeren vil fremme en snarlig lovændring, der giver de kommunale forsyningsvirksomheder en valgmulighed i forhold til inddrivelsesformen. Med andre ord en lokal vurdering af rentabilitet og/eller hensigtsmæssighed – som minimum indtil EFI-systemets afløser fungerer og anvendes effektivt.

Uddybning

Det er uacceptabelt, at forsyningsvirksomhederne ikke har redskaber, der sikrer en økonomisk effektiv drift – og at der findes kunder, der free-rides på bekostning af de betalende kunder. Det er uacceptabelt, at problemets omfang får lov til at stige: I publikationen Vand i tal, 2016 vurderes den akkumulerede gæld, der er liggende hos SKAT ultimo 2015, til at være ca. 153 mio. kroner for de kommunale spildevandsforsyningsvirksomheder, og ca. 25 mio. kroner for de kommunale vandforsyningsvirksomheder. Alene i 2015 blev restancer på ca. 48 mio. kroner for spildevandsforsyningsvirksomheder overført til SKAT, mens tallet for de kommunale vandforsyningsvirksomheder var ca. 6 mio. kroner.

Principielt har det været foreningens synspunkt, at de kommunalt ejede vand- og spildevandsforsyningsvirksomheder, der blev selskabsgjorte i 2010 ikke var omfattet af inddrivelsesloven. Vi er opmærksomme på, at Skatteministeriet har haft en anden opfattelse og siden 2013 med en vis ret også kan henvise til retspraksis (SKM2013.266 ØLR). Foreningen har bl.a. som opfølgning på EFI systemets sammenbrud foreslået følgende ordning, der tilmed kunne aflaste SKAT;

Såfremt at de kommunale forsyningsvirksomheder ikke via opkrævningsprocedurerne får fordringerne betalt – skal der være en bestemmelse i inddrivelsesloven, der giver dem mulighed for at vælge at iværksætte inddrivelse via fogedretten – evt. ved brug af inkassofirmaer/advokater. Det er således et lokalt valg, om det er hensigtsmæssigt at iværksætte inddrivelse via fogedretterne.

Siden den lovbestemte selskabsgørelse i 2010 har vandsektoren ikke set en effektiv inddrivelse fra SKAT, og styrelsens forventning om, at et nyt elektronisk inddrivelsessystem i 2019 giver ikke megen anledning til optimisme erfaringerne taget i betragtning.

DANVA har været i dialog med SKAT og forstår det således, at centralforvaltningens ønsker, at den nævnte valgfrihed forudsætter en nøjere analyse af den samfundsøkonomiske relevans for denne; dvs. en rentabilitet og hensigtsmæssighedsvurdering ud fra et samfundsperspektiv. Efter vores vurdering vil det dog være urealistisk at forvente, at denne omfattende analyse kan udføres.

Med venlig hilsen

Susanne Vangsgård